

DOLOŽKA ZLUČITEĽNOSTI

návrhu Legislatívneho zámeru s právom Európskej únie

- 1. Navrhovateľ materiálu:** Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky
- 2. Názov materiálu:** Návrh Legislatívneho zámeru rekodifikácie práva obchodných spoločností
- 3. Predmet materiálu je upravený v práve Európskej únie:**

a) v primárnom práve

- článok 49 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- články 50 ods. 1 a 50 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- článok 53 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- článok 54 ods. 2 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- článok 55 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- článok 114 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,

b) v sekundárnom práve

- Nariadenie Rady (EHS) č. 2137/85 z 25. júla 1985 o európskom zoskupení hospodárskych záujmov (EZHZ) (Ú. v. ES L 199, 31.7.1985; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 17/zv. 1), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky;
- Nariadenie Rady (ES) č. 2157/2001 z 8. októbra 2001 o stanovách európskej spoločnosti (SE) v platnom znení (Ú. v. ES L 294, 10.11.2001; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 06/zv. 4), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.1. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 26 zo 14. januára 2004;
- Nariadenie Rady (ES) č. 1435/2003 z 22. júla 2003 o stanovách Európskeho družstva (SCE) (Ú. v. EÚ L 207, 18.8.2003; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 17/zv. 1), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky;
- Smernica Rady z 18. decembra 1986 o koordinácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa samostatných obchodných zástupcov (Ú. v. ES L 382, 31.12.1986; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 6/zv. 1), gestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky;
- Smernica Rady 2001/86/ES z 8. októbra 2001, ktorou sa dopĺňajú stanovy európskej spoločnosti v súvislosti s účasťou zamestnancov na riadení, (Ú. v. ES L 294, 10.11.2001; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 6/zv. 4), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.1. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 26 zo 14. januára 2004;
- Smernica Komisie 2003/72/ES z 22. júla 2003, ktorou sa dopĺňajú stanovy Európskeho družstva s ohľadom na účasť zamestnancov na riadení (Ú. v. EÚ L 207, 18.8.2003; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 5/zv. 4), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.1. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 24 z 12. januára 2005;
- Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie v platnom znení (Ú. v. EÚ L 142, 30.4.2004; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 17/zv. 2), gestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky

- republiky, spolugestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.2. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 940 zo 6. októbra 2004;
- Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 30.4.2004; Mimoriadne vydanie Ú. v. EÚ, kap. 17/zv. 2), gestor: Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, spolugestor: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, úloha B.1. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 1039 z 21. decembra 2005;
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/46/ES zo 14. júna 2006, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 78/660/EHS o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, smernica Rady 83/349/EHS o konsolidovaných účtovných závierkach, smernica Rady 86/635/EHS o ročnej účtovnej závierke a konsolidovaných účtoch bánk a iných finančných inštitúcií a smernica Rady 91/674/EHS o ročných účtovných závierkach a konsolidovaných účtovných závierkach poisťovní (Ú. v. EÚ L 224, 16.8.2006), gestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, spolugestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.42. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 294 z 28. marca 2007;
 - Smernica Európskeho Parlamentu a Rady 2006/114/ES z 12. decembra 2006 o klamlivej a porovnávacej reklame (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006), gestor: Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, úloha B.15. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 294 z 28. marca 2007;
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2007/36/ES z 11. júla 2007 o výkone určitých práv akcionárov spoločností registrovaných na regulovanom trhu v platnom znení (Ú. v. EÚ L 184, 14.7.2007), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, spolugestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky a Národný bezpečnostný úrad, úloha B.1. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 845 z 3. októbra 2007;
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/102/ES zo 16. septembra 2009 v oblasti práva obchodných spoločností o spoločnostiach s ručením obmedzeným s jediným spoločníkom (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 258, 1.10.2009), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 174 z 10. marca 2010;
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 48, 23.2.2011), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.4. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 604 zo 14. septembra 2011;
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/943 z 8. júna 2016 o ochrane nesprístupneného know-how a obchodných informácií (obchodného tajomstva) (Ú. v. EÚ L 157, 15.6.2016), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.3. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 405 z 21. septembra 2016;
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/828 zo 17. mája 2017, ktorou sa mení smernica 2007/36/ES, pokiaľ ide o podnietenie dlhodobého zapojenia akcionárov (Ú. v. EÚ L 132, 20.5.2017), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, spolugestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, úloha B.2. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 427 z 13. septembra 2017;

- Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1132 zo 14. júna 2017 týkajúca sa niektorých aspektov práva obchodných spoločností (kodifikované znenie) v platnom znení (Ú. v. EÚ L 169, 30.06.2017), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, spolugestor: Ministerstvo financií Slovenskej republiky, uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 427 z 13. septembra 2017;
- Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023 z 20. júna 2019 o rámcoch preventívnej reštrukturalizácie, o oddlžení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaní a o zmene smernice (EÚ) 2017/1132 (Smernica o reštrukturalizácii a insolvenčii) (Ú. v. EÚ L 172, 26.6.2019), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.15. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 491 z 2. októbra 2019;
- Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1151 z 20. júna 2019, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o používanie digitálnych nástrojov a postupov v rámci práva obchodných spoločností (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.16. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 491 z 2. októbra 2019;
- Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2121 z 27. novembra 2019, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o cezhraničné premeny, zlúčenia alebo splynutia a rozdelenia (Ú. v. EÚ L 321, 12.12.2019), gestor: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, úloha B.9. z uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 468 z 15. júla 2020;

c) v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie

- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-79/85 D.H.M. Segers v. Bestuur van de Bedrijfsvereniging voor Bank, Groothandel en Vrije Beroepen [rok publikácie 1986];
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-81/87 - Queen v. H.M. Treasury and Commissioners of Inland Revenue, ex parte Daily Mail and General Trust PLC. [rok publikácie 1988];
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-106/89 Marleasing SA a La Comercial Internacional de Alimentación SA [rok publikácie 1990];
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-212/97 Centros Ltd v. Erhvervs-og Selskabsstyrelsen [rok publikácie 1999]; výrok: „Články 52 a 58 Zmluvy ES bránia tomu, aby členský štát odmietol zapísať organizačnú zložku spoločnosti založenej v súlade s právom iného členského štátu, v ktorom má svoje sídlo, ale v ktorom nevykonáva žiadnu podnikateľskú činnosť, keď je organizačná zložka určená na to, aby tejto spoločnosti umožnila vykonávať všetku svoju činnosť v štáte, kde je zriadená táto organizačná zložka, čím sa vyhne potrebe založiť spoločnosť a uplatniť predpisy o zakladaní spoločností, ktoré sú v ňom prísnejšie, pokiaľ ide o splatenie minimálneho základného imania spoločnosti. Tento výklad však nevyklučuje, aby úrady dotknutého členského štátu prijali všetky opatrenia, ktorými by predchádzali alebo potrestali podvody, a to buď vo vzťahu k samotnej spoločnosti, za prípadnej spolupráce s členským štátom, v ktorom bola založená, alebo vo vzťahu k spoločníkom, ktorým sa dokázalo, že v skutočnosti sa chcú prostredníctvom založenia spoločnosti vyhnúť svojim povinnostiam voči súkromným alebo verejným veriteľom usadeným na území dotknutého členského štátu.“;

- rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C-208/00 Überseering BV v. Nordic Company Baumanagement GmbH [rok publikácie 2002]; výrok: „1. Je v rozpore s článkami 43 ES a 48 ES, ak spoločnosť založená podľa práva členského štátu, na území ktorého má svoje štatutárne sídlo a na ktorú sa vzťahujú ustanovenia práva iného členského štátu, ktoré považujú jej skutočné sídlo za premiestnené do tohto členského štátu, tento iný členský štát poprie právnu spôsobilosť a následne procesnú spôsobilosť voči svojim súdom potrebnú na to, aby sa mohla domáhať svojich práv vyplývajúcich zo zmluvy uzatvorenej so spoločnosťou usadenou v tomto štáte. 2. Ak spoločnosť založená podľa práva členského štátu, na území ktorého má svoje štatutárne sídlo, vykonáva svoju slobodu usadiť sa v inom členskom štáte, články 43 ES a 48 ES ukladajú tomuto inému členskému štátu povinnosť rešpektovať právnu spôsobilosť a následne procesnú spôsobilosť, ktorú táto spoločnosť má na základe právnej úpravy štátu, v ktorom bola založená.“,
- rozsudok Súdneho dvora ES vo veci C-167/01 Kamer van Koophandel en Fabriken voor Amsterdam v. Inspire Art Ltd. [rok publikácie 2003];
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-442/02 CaixaBank France v. Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie [rok publikácie 2004]; výrok: „Právna úprava členského štátu zakazujúca úverovej inštitúcii, ktorá je dcérskou spoločnosťou spoločnosti iného členského štátu, úrочиť bežné vkladové účty vedené v eurách, ktoré si otvorili rezidenti prvého členského štátu, je v rozpore s článkom 43 ES.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-235/03 QDQ Media SA proti Alejandro Omedas Lecha [rok publikácie 2005]; výrok: „Pri neexistencii možnosti zahrnúť na základe vnútroštátneho práva do trov konania, na náhradu ktorých môže byť zaviazaný jednotlivец povinný zaplatiť podnikateľský dlh, trovy vyplývajúce z účasti advokáta alebo právneho zástupcu na strane veriteľa v súdnom konaní na vymáhanie tohto dlhu, samotná smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách nemôže slúžiť ako základ takejto možnosti.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-411/03 SEVIC Systems AG [rok publikácie 2005]; výrok: „Článkom 43 ES a 48 ES odporuje, keď v členskom štáte sa vo všeobecnosti zamietá zápis fúzie na základe zrušenia spoločnosti bez likvidácie a prevodu jej celého imania na inú spoločnosť do vnútroštátneho obchodného registra, ak jedna z týchto spoločností má sídlo v inom členskom štáte, pričom takýto zápis, pokiaľ sú splnené určité podmienky, je možný, ak obe spoločnosti zúčastnené na fúzii majú svoje sídlo na území prvého členského štátu.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-453/04 innoventif Limited. [rok publikácie 2006]; výrok: „Článkom 43 ES a 48 ES neodporuje právna úprava členského štátu, ktorá podmieňuje zápis do obchodného registra organizačnej zložky spoločnosti s ručením obmedzeným usadenej v inom členskom štáte zaplatením preddavku na predpokladané náklady na zverejnenie predmetu činnosti opísaného v zakladateľskom akte tejto spoločnosti.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-210/06 CARTESIO Oktató és Szolgáltató bt. [rok publikácie 2008]; výrok: „4. V súčasnom stave práva Spoločenstva sa majú články 43 ES a 48 ES vykladať v tom zmysle, že v rozpore s nimi nie je právna úprava členského štátu, ktorá bráni spoločnosti založenej podľa vnútroštátneho práva tohto členského štátu premiestniť svoje sídlo do iného členského štátu, pričom by si ponechala svoje postavenie spoločnosti podliehajúcej

- vnútroštátnemu právu členského štátu, podľa ktorého právnej úpravy bola založená.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-306/06 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberlandesgericht Köln – Nemecko, Telecom GmbH/Deutsche Telekom AG) [rok publikácie 2008]; výrok: „*Článok 3 ods. 1 písm. c) bod ii) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách sa má vykladať v tom zmysle, že na to, aby platba bankovým prevodom bránila vzniku úrokov z omeškania alebo ukončila ich navyšovanie, vyžaduje, aby dlžná suma bola pripísaná na účet veriteľa pred uplynutím lehoty na zaplatenie.*“,
 - rozsudok Súdneho dvora vo veci C-265/07 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunale ordinario di Roma – Taliansko, Caffaro Srl/Azienda Unità Sanitaria Locale RM/C) [rok publikácie 2008]; výrok: „*Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách sa má vykladať v tom zmysle, že neodporuje vnútroštátnemu ustanoveniu, akým je článok 14 zákonného dekrétu č. 669/1996 z 31. decembra 1996, ktorý bol po zmenách a doplneniach zmenený na zákon zákonom č. 30 z 28. februára 1997, v znení článku 147 zákona č. 388 z 23. decembra 2000, podľa ktorého veriteľ, ktorý má exekučný titul vzťahujúci sa k nespornej pohľadávke, ktorú mu má zaplatiť verejná správa v súvislosti s obchodnou transakciou, nemôže uskutočniť proti tejto správe nútený výkon pred uplynutím lehoty 120 dní od oznámenia exekučného titulu uvedenej správe.*“,
 - rozsudok Súdneho dvora vo veci C-101/08 Audiolux SA a i. v. Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL) a i., Bertelsmann AG a i., [rok publikácie 2009]; výrok: „*Právo Spoločenstva neobsahuje všeobecnú právnu zásadu, na základe ktorej sú menšinoví akcionári chránení tým, že väčšinový akcionár, ktorý vykonáva alebo získa kontrolu v spoločnosti, je povinný ponúknuť menšinovým akcionárom odkúpenie ich akcií za rovnakých podmienok, ako sú podmienky stanovené na nadobudnutie obchodného podielu, ktorým väčšinový akcionár získal alebo posilnil svoju kontrolu v spoločnosti.*“,
 - rozsudok Súdneho dvora vo veci C-172/08 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione tributaria provinciale di Roma — Taliansko, Pontina Ambiente Srl/Regione Lazio) [rok publikácie 2010]; výrok: „*2. Článok 1, článok 2 bod 1 a článok 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách sa majú vykladať v tom zmysle, že sumy, ktoré územnosprávny celok ukladajúci odpad na skládku dlhuje prevádzkovateľovi skládky, ako sú sumy dlžné z dôvodu úhrady poplatku, spadajú pod rozsah pôsobnosti uvedenej smernice a že členské štáty podľa jej článku 3 musia zabezpečiť, že v prípade omeškania platby uvedených súm, ktoré možno pripísať tomuto miestnemu územnosprávnemu celku, sa úrok stáva splatným v prospech tohto prevádzkovateľa.*“,
 - rozsudok Súdneho dvora vo veci C-378/10 VALE Építési kft. [rok publikácie 2012]; výrok: „*Články 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, ktorá spoločnosti podliehajúcej právu iného členského štátu vo všeobecnosti neumožňuje premenu na spoločnosť jej založením podľa vnútroštátneho práva, hoci vnútroštátnym spoločnostiam túto premenu umožňuje. 2. Články 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ sa majú v kontexte cezhraničnej premeny spoločnosti vykladať v tom zmysle, že hosťiteľský členský*

štát môže určiť vnútroštátne právo príslušné na takúto operáciu a uplatniť tak ustanovenia svojho vnútroštátneho práva týkajúce sa založenia a fungovania spoločnosti, akými sú požiadavky súvisiace s vypracovaním účtovnej uzávierky a súpisu aktív. Zásady ekvivalencie a efektivity však bránia tomu, aby hostiteľský členský štát – v prípade cezhraničnej premeny odmietol uviesť spoločnosť, ktorá žiada o premenu, ako „právneho predchodcu“, ak sa takýto údaj o predchodkyňi spoločnosti v obchodnom registri nachádza v prípade, že ide o vnútroštátne premeny, a - pri zápise spoločnosti odmietol náležite zohľadniť dokumenty vydané členským štátom pôvodu.“,

- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-418/11 Texdata Software GmbH [rok publikácie 2013]; výrok: „S výhradou overení, ktoré má uskutočniť vnútroštátny súd, sa články 49 ZFEÚ a 54 ZFEÚ, zásady účinnej súdnej ochrany a rešpektovania práva na obhajobu, ako aj článok 12 jedenástej smernice Rady 89/666/EHS z 21. decembra 1989 o požiadavkách na sprístupnenie údajov týkajúcich sa pobočiek zriadených v určitom členskom štáte určitými druhmi obchodných spoločností, ktoré sa spravujú právom iného štátu, majú vykladať v tom zmysle, že nebránia takej vnútroštátnej právnej úprave, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, podľa ktorej sa v prípade prekročenia lehoty deviatich mesiacov stanovenej na zverejnenie účtovných dokladov okamžite uloží kapitálovej spoločnosti, ktorej pobočka sa nachádza v dotknutom členskom štáte, minimálne pokuta 700 eur, a to bez zaslania predchádzajúcej výzvy a bez poskytnutia možnosti vyjadriť sa k vytýkanému nesplneniu si povinnosti.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-206/16 Marco Tronchetti Provera SpA a i. v.i Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) [rok publikácie 2017]; výrok: „Článok 5 ods. 4 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, akou je tá v konaní vo veci samej, ktorá oprávňuje vnútroštátny orgán dohľadu zvýšiť cenu ponuky na prevzatie v prípade „kolúzie“, pričom nešpecifikuje konania, ktoré tento pojem charakterizujú, za predpokladu, že výklad uvedeného pojmu možno prostredníctvom výkladových metód uznaných vnútroštátnym právom vyvodit' dostatočne jasným, presným a predvídateľným spôsobom z tejto právnej úpravy.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-287/17 Česká pojišťovna a.s. v. WCZ, spol. s r. o. [rok publikácie 2018]; výrok: „Článok 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/7/EÚ zo 16. februára 2011 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách sa má vykladať v tom zmysle, že veriteľovi, ktorý sa domáha priznania náhrady nákladov upomienok zaslaných dlžníkovi z dôvodu omeškania dlžníka s platbou, priznáva právo získať na tomto základe okrem nároku na paušálnu sumu vo výške 40 eur stanovenú v odseku 1 tohto článku aj primeranú náhradu v zmysle odseku 3 rovnakého článku, pokiaľ ide o časť týchto nákladov presahujúcu túto paušálnu sumu.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-722/18 KROL - Zakład Robót Wodno-Kanalizacyjnych Sp. z o.o., S.k. proti Porr Polska Construction S.A. [rok publikácie 2019]; výrok: „Článok 1 a článok 6 ods. 3 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej právne úprave, o akú ide vo veci samej, podľa ktorej je v prípade obchodných transakcií financovaných v celom rozsahu alebo sčasti z prostriedkov pochádzajúcich zo štrukturálnych fondov a z Kohézneho fondu

Európskej únie vylúčená náhrada za oneskorenú platbu stanovená v tejto smernici. “,

- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-394/18 I.G.I. Srl v. Marii Grazii Cicieniovej a i. [rok publikácie 2020]; výrok: „1. Článok 12 šiestej smernice Rady 82/891/EHS zo 17. decembra 1982 o rozdelení akciových spoločností, vychádzajúcej z článku 54 ods. 3 bod g) zmluvy, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/63/ES z 13. novembra 2007, v spojení s článkami 21 a 22 uvedenej smernice 82/891, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby po vykonaní rozdelenia veritelia rozdeľovanej spoločnosti, ktorých práva vznikli pred rozdelením a ktorí nevyužili nástroje ochrany veriteľov upravené vo vnútroštátnej právnej úprave podľa uvedeného článku 12, mohli podať odporovaciu žalobu s cieľom určiť, že uvedené rozdelenie je voči nim neúčinné, a podať exekučné alebo zabezpečovacie návrhy týkajúce sa majetku prevedeného na novo založenú spoločnosť. 2. Článok 19 smernice 82/891, zmenenej smernicou 2007/63, v spojení s článkami 21 a 22 uvedenej smernice, ktorý upravuje režim neplatnosti rozdelenia, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby veritelia rozdeľovanej spoločnosti podali po vykonaní rozdelenia odporovaciu žalobu, ktorou nie je dotknutá platnosť tohto rozdelenia, ale len umožňuje, aby toto rozdelenie bolo voči týmto veriteľom neúčinné.“,
- rozsudok Súdneho dvora vo veci C-735/19 Euromin Holdings (Cyprus) Limited v. Finanšu un kapitála tirgus komisija [rok publikácie: zatiaľ neuvverejnený; vyneseneý 10.12.2020]; výrok: „1. Článok 5 ods. 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje tri metódy na určenie primeranej ceny, za ktorú musí navrhovateľ spätne nakúpiť akcie spoločnosti, vrátane metódy vyplývajúcej z vykonania článku 5 ods. 4 prvého pododseku tejto smernice, a ktorou sa ukladá povinnosť vždy použiť metódu, ktorá vedie k najvyššej cene, pod podmienkou, že metódy stanovenia primeranej ceny, ktoré sú odlišné od metódy vyplývajúcej z vykonania tohto článku 5 ods. 4 prvého pododseku, uplatňuje orgán dohľadu v súlade so všeobecnými zásadami stanovenými v článku 3 ods. 1 uvedenej smernice, ako aj za okolností a podľa kritérií stanovených jasným, presným a transparentným právnym rámcom. 2. Článok 5 ods. 4 druhý pododsek smernice 2004/25 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na účely ponuky na prevzatie sa hodnota akcie získa vydelením čistých aktív cieľovej spoločnosti vrátane podielu menšinového akcionára, ktorý je preto nekontrolný, počtom emitovaných akcií, pokiaľ nejde o metódu stanovenia ceny akcie, založenú na objektívnom kritériu hodnotenia vo všeobecnosti používanom vo finančnej analýze, ktoré možno považovať za „jasne určené“ v zmysle tohto ustanovenia, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. 3. Smernica 2004/25 sa má vykladať v tom zmysle, že v rámci postupu ponuky na prevzatie priznáva navrhovateľovi práva, ktoré možno uplatniť v rámci žaloby o zodpovednosť štátu. 4. Právo Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že v prípade vyvodzovania zodpovednosti voči členskému štátu za škodu spôsobenú porušením pravidla práva Únie rozhodnutím správneho orgánu tohto štátu možno náhradu škody, ktorá z toho vyplýva, obmedziť na 50 % výšky tejto škody.“.

4. Závazky Slovenskej republiky vo vzťahu k Európskej únii:¹

- a) uviesť lehotu na prebranie príslušného právneho aktu Európskej únie, príp. aj osobitnú lehotu účinnosti jeho ustanovení,
- Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1023 z 20. júna 2019 o rámcoch preventívnej reštrukturalizácie, o oddlžení a diskvalifikácii a o opatreniach na zvýšenie účinnosti reštrukturalizačných, konkurzných a oddlžovacích konaní a o zmene smernice (EÚ) 2017/1132 (Smernica o reštrukturalizácii a insolvenčii),
 - transpozičná lehota podľa čl. 34 ods. 1 Smernice do 17. júla 2021,
 - transpozičná lehota podľa čl. 34 ods. 1 Smernice v rozsahu ustanovení čl. 28 písm. a), b) a c) do 17. júla 2024,
 - transpozičná lehota podľa čl. 34 ods. 1 Smernice v rozsahu ustanovenia čl. 28 písm. d) do 17. júla 2026,
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1151 z 20. júna 2019, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o používanie digitálnych nástrojov a postupov v rámci práva obchodných spoločností,
 - transpozičná lehota podľa čl. 2 ods. 1 Smernice do 1. augusta 2022 (na podklade schválenej žiadosti Slovenskej republiky o predĺženie transpozičnej lehoty podľa čl. 2 ods. 3 Smernice),
 - transpozičná lehota podľa čl. 2 ods. 2 Smernice, t. j. v rozsahu čl. 1 bod 5 tejto Smernice týkajúceho sa článku 13i a článku 13j ods. 2 smernice (EÚ) 2017/1132 a čl. 1 bod 6 tejto Smernice týkajúceho sa článku 16 ods. 6 smernice (EÚ) 2017/1132 do 1. augusta 2023,
 - Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/2121 z 27. novembra 2019, ktorou sa mení smernica (EÚ) 2017/1132, pokiaľ ide o cezhraničné premeny, zlúčenia alebo splnutia a rozdelenia,
 - transpozičná lehota podľa čl. 3 ods. 1 Smernice do 31. januára 2023,
- b) uviesť informáciu o začatí konania v rámci „EÚ Pilot“ alebo o začatí postupu Európskej komisie, alebo o konaní Súdneho dvora Európskej únie proti Slovenskej republike podľa čl. 258 a 260 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v jej platnom znení, spolu s uvedením konkrétnych vytýkaných nedostatkov a požiadaviek na zabezpečenie nápravy so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie – INFR(2016) 4131 a INFR(2020) 0565,
- c) uviesť informáciu o právnych predpisoch, v ktorých sú uvádzané právne akty Európskej únie už prebrané, spolu s uvedením rozsahu ich prebrania, príp. potreby prijatia ďalších úprav - bezpredmetné.²

¹ Táto doložka zlučiteľnosti má za cieľ poskytnúť ucelený zoznam prameňov primárneho a sekundárneho práva obchodných spoločností EÚ (najmä právne záväzných aktov EÚ), ktoré budú priamo dotknuté rekodifikáciou práva obchodných spoločností v Slovenskej republike a existujúcej významnej judikatúry ESD v danej oblasti.

Bod 4. doložky zlučiteľnosti je vyplnený vo vzťahu k tým právne záväzným aktom EÚ, pri ktorých aktuálne nie je vykonaná transpozícia do právneho poriadku Slovenskej republiky. Vo vzťahu k právne záväzným aktom EÚ, o ktorých bod 4. doložky zlučiteľnosti nepojednáva, je už v súčasnosti vykázaná úplná a včasná transpozícia do právneho poriadku Slovenskej republiky. Tento prístup je zohľadnený aj v bode 5. doložky zlučiteľnosti, kde sa v rozsahu doposiaľ transponovaných aktov uvádza „úplný“ súlad s právom EÚ.

² V súlade s argumentáciou uvádzanou k spôsobu vyplnenia bodu 4. písm. a) tejto doložky zlučiteľnosti a skutočnosťou, že v danom prípade v dôsledku rekodifikácie pôjde o komplexnú zmenu v rozsahu identifikácie jednotlivých právnych predpisoch, v ktorých budú uvádzané právne záväzné akty Európskej únie prebrané,

5. Návrh materiálu je zlučiteľný s právom Európskej únie¹
Úplne.

považuje predkladateľ za potrebné osobitne uviesť, že prípadné požiadavky na spracovanie tohto bodu doložky v situácii aktuálne predkladaného legislatívneho zámeru sú podľa jeho názoru predčasné. V neposlednom rade by bol otázny aj konečný výsledný efekt a prínos tejto požiadavky, a to najmä s ohľadom na očakávanú dynamiku vývoja prípravných legislatívnych prác.